

1

Fine gostje na obisku pri divjih jerebicah

// Petra Vrh Vrezec

1: Oglušujoči strelji lovskih pušk in lajež lovskih psov so prekinili pogovor med divjimi in gojenimi jerebicami (*Perdix perdix*) in povzročili preplah. Divje jerebice so prestrašeno zletele v zrak, gojene pa so se potuhnile v travi ...
ilustracija: Kristina Krhin

JEREBICI JOŽICA IN ŠTEFKA STA SE SKUPAJ S ŠE NEKAJ VRSTNICAMI MIRNO PREHRANJEVALI S SEMENI TRAV, S STEBLI IN LISTI RASTLIN, OBČASNO PA STA UJELI TUDI MANJŠO ŽUŽELKO ALI POLŽKA. SEM IN TJA SO TE POLJSKE KOKOŠKE POJEDLE TUDI KAKŠEN DROBEN KAMENČEK, DA SO HRANO V SVOJEM ŽELODČKU LAŽJE ZMLELE. POPOLDANSKO POJEDINO TE DRUŠČINE JE NENADOMA ZMOTIL KOMBI, KI SE JE DIVJE PRIPELJAL PO CESTI MIMO TRAVNIKA IN SE USTAVIL NEDALEČ STRAN. JEREBICE SO SE POTUHNILE V TRAVI. A ČEZ ČAS JIH JE LE PREMAGALA RADOVEDNOST. PREVIDNO SO DVIGNILE GLAVO, DA BI POGLEDALE, KAJ SE DOGAJA. DVA MOŠKA STA IZ AVTO-

MOBILA SPUSTILA JATO GOJENIH JEREBIC IN SE ODPELJALA NAPREJ.

DIVJE JEREBICE, NAVAJENE LE ŽIVLJENJA NA PODEŽELSKIH TRAVNIKIH IN NJIVAH, ČESA TAKEGA ŠE NISO VIDELE! DA BI LJUDJE SPUŠČALI PTICE!?! SKLENILE SO SE Približati prišlekom.

NOVO PRISPELA JEREBICA TIANA JE PRESENEČENA NAD NOVIM OKOLJEM VPRAŠALA SVOJO PRIJATELJICO AMADEJO: »EJ, STARA, KAM NAS JE PA KELNER PRPELU S TO KIŠTO?«

»NIMAM POJMA, STARA!« JI JE ODGOVORILA RAVNO TAKO ZMEDENA AMADEJA. KO SE JE OZRLA NAOKOLI, JE OPAZILA, KAKO VANJE BULJIJO NEPOZNANE JEREBICE IN SE JIM Približujejo.

»EJ, KVA PA TKO ZIJATE?!« JE DIVJE JEREBICE OPAZILA TUDI TIANA. »RAJ ČVEKN'TE, KJE BI LOHK KEJ DOBR'GA POJEDLE. KAM VAM KELNER NOS KEJ ZA ŽRET?«

OPOGUMILA SE JE JOŽICA: »ČE HOČEMO KAJ POJESTI, SI HRANO NABEREMO SAME. NAJRAJE JEMO SEMENA IN ČRVE.«

»KVA?« JE BILA PRESENEČENA AMADEJA: »ČRVE ŽRETE?! KOK NAGRAVŽ'N! KOK MOR'TE JEST KEJ TAC'GA?!«

ŠTEFKA SKOMIGNE S PERUTMI IN REČE JOŽICI: »KAJ JE REKLA? PRAV NIČ NE RAZUMEM?!« AMADEJA JE ZAKLICALA TIANI: »EJ, STARA, TEM NI N'Č JASN!«

JOŽICA, KI JE ZELO RADA DELILA NASVETE, JE ŽELELA Z NJIMI NADALJEVATI: »PIJEMO PA KAR IZ LUŽ.«

AMADEJA, VEDNO BOLJ PRESENEČENA, PA: »EJ, SEJ BOM DOL PADLA, KOK OGAB'N!«

POGOVOR MED DIVJIMI IN PRISPELIMI JEREBICAMI SO NENADOMA PREKINILI OGLUŠUJOČI STRELI LOVSKIH PUŠK IN LAJEŽ LOVSKIH PSOV. V TRENUTKU JE MED PTICAMI NASTAL PREPLAH. ŠTEFKA IN JOŽICA STA S PREOSTALIMI DIVJIMI JEREBICAMI PRESTRAŠENO ZLETELI V ZRAK,

AMADEJA IN TIANA PA STA SE S SVOJIMI PRIJATELJICAMI POTUHNILI V TRAVI. ZDELO SE JE, DA PREDIRLJIVI POKI, KRIČANJE LOVCEV IN KRVOLOČNO LAJANJE PSOV TRAJA V NEDOGLED ...

KO JE GLASNO POKANJE KONČNO POTIHNILO, JE AMADEJA ZAŠEPETALA TIANI: »STARA, KVA PA JE BLO TO?« »NIMAM POJMA! TE TRAPE SO K'RZGIN'LE!« JI JE ODGOVORILA TIANA.

»KVA PA, ČE SE JIM JE KEJ ZGOD'L?« JO JE VPRAŠALA AMADEJA.

»EJ, DOL MI VISI, STARA! J'ST SEM ŽE FUL SESTRADANA! PRID, GREVA POGLEDAT, KJE JE KAKŠN' KORIT S HRANO,« JE PREDLAGALA AMADEJA.

»KVA PA, ČE GA NAUVA NAŠLE?« NI BILA VEČ TAKO SAMOZAVESTNA TIANA.

»POL BO PA ŽUR, A NE?! BOVA ŠLI PA V LAJF IN SI NAŠL KAKŠN'GA FRAJERJA!« JE VEDNO NAŠLA ODGOVOR SAMOZAVESTNA AMADEJA. ●

In kaj se je v resnici zgodilo z jerebicami?

Lovci so postrelili vse divje jerebice. A tudi gojene, ki jih lovci vnašajo v naravo zaradi lovskih užitkov, niso preživele. Pa ne samo zaradi lova nanje! Niso si znale poiskati hrane, niso vedele, da morajo bežati pred lisicami in drugimi nevarnostmi. Življenja v naravi niso bile vajene.